

C-841/19. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2019. november 20.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Juzgado de lo Social n.º 41 de Madrid (Spanyolország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. november 7.

Felperes:

JL

Alperes:

Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

Az alapeljárás tárgya

Az alapeljárás részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállalóként tevékenykedő felperese által a Fondo de Garantía Salariall (bérgarancia-alap; a továbbiakban: FOGASA) szemben bértartozás megfizetésének követelése a munkáltató fizetésképtelensége miatt.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

A Ley del Estatuto de los Trabajadores-nek (a munkavállalók jogállásáról szóló törvény) a spanyol bíróságok értelmezése szerinti 33. cikkének összeegyeztethetősége a 79/7/EGK irányelv 4. cikkének (1) bekezdésével és a 2006/54/EK irányelv 2. cikkének (1) bekezdésével.

A jogalap az EUMSZ 267. cikk.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés arra irányul, hogy a 79/7 irányelv 4. cikkének (1) bekezdését és a 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az olyan [...] tagállami szabályozás, mint amely az alapjogvita tárgyát képezi, amely szerint a FOGASA részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállalóval szemben fennálló felelősségének összege tekintetében a részmunkaidő miatt csökkentett fizetési alapot ismét csökkentik a FOGASA felelősségének a munkavállalók jogállásáról szóló törvény 33. cikke értelmében történő kiszámításánál úgy, hogy az összehasonlítható, teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalóhoz viszonyítva a részmunkaidő tényezőjét ismét alkalmazzák, ellentétben az említett rendelkezésekkel, ha e szabályozás különösen hátrányosan érinti a női munkavállalókat a férfi munkavállalókkal szemben.

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

A férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról szóló, 1978. december 19-i 79/7/EGK tanácsi irányelv (az 1. cikk, a 3. cikk (1) bekezdése és a 4. cikk (1) bekezdése).

A férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a (30) preambulumbekkezdés és a 2. cikk (1) bekezdése).

Az Európai Unió Alapjogi Chartája

A Bíróság 2019. május 8-i Villar Lázit ítélete (C-161/18, EU:C:2019:382), 42. pont.

A Bíróság 2018. június 26-i MB ítélete (Nemváltoztatás és öregségi nyugdíj) (C-451/16, EU:C:2018:492), 34. pont.

A Bíróság 2015. április 14-i Cachaldora Fernández ítélete (C-527/13, EU:C:2015:215), 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

A Bíróság 2003. október 23-i Schönheit és Becker ítélete (C-4/02 és C-5/02, EU:C:2003:583), 93. pont.

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

Az Estatuto de los Trabajadores (a munkavállalók jogállásáról szóló törvény) a Real Decreto Legislativo 2/2015, de 23 de octubre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Estatuto de los Trabajadores (a munkavállalók jogállásáról szóló törvény egységes szerkezetbe foglalt szövegének elfogadásáról szóló, 2015.

október 23-i 2/2015. sz. királyi törvényerejű rendelet; BOE 2015. október 24-i 255. száma, 100224. o.) szerinti változatában. A 33. cikk 1. és 2. bekezdése a következőket állapítja meg:

1. A bér garancia-alap [...] folyósítja a munkavállalóknak járó azon munkabéreket, amelyeket nem lehetett kifizetni a munkáltató fizetési képtelensége, illetve a munkáltató részvételével zajló adósságrendezés miatt.

Az előző bekezdés alkalmazásában munkabérnek minősül az egyezségben vagy a bírósági határozatban ilyenként elismert összeg a 26. cikk 1. bekezdésében foglalt valamennyi esetben, valamint a munkáltatói felmondás jogellenességének megállapítására irányuló eljárás idején esedékessé vált munkabérek a törvényben előírt esetekben, ugyanakkor az alap semmilyen jogcímen, sem együttesen, sem külön nem fizethet ki a nemzeti napi minimálbér kétszeresét meghaladó összeget, ideértve a ki nem fizetett munkabérrel érintett napok arányában – legfeljebb százhusz napig – a bónuszok arányos részét.

2. Az előző bekezdésben felsorolt esetekben a bér garancia-alap az elbocsátott vagy annak a munkavállalónak, akinek munkaszerződése [...] [meg]szűnt [...], folyósítja az ítélettel, végzéssel, perbeli egyezségben vagy közigazgatási határozattal megállapított kártérítést, valamint – a törvényben meghatározott esetekben – az ideiglenes szerződések vagy a határozott időre szóló szerződések megszűnése miatti kártérítést. A kifizetés semmilyen esetben sem haladhatja meg a munkabér éves összegét, figyelemmel arra, hogy a számítás alapjául szolgáló napi munkabér – a bónuszok arányos részével együtt – nem haladhatja meg a nemzeti minimálbér kétszeresét.

A Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) 2017. november 29-i ítélete.

A Juzgado de lo Social n.º 41 de Madrid (madridi 41. sz. szociális és munkaügyi bíróság, Spanyolország) 2018. június 11-i ítélete.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

1. Az alapeljárás felperesét 2017. szeptember 27-től pincérként foglalkoztatta a CONSTRUCCIONES Y OBRAS PÚBLICAS TOLETUM, S.L. vállalkozás határozott idejű részmunkaidős munkaszerződés keretében, heti 20 órás munkaidővel, a kollektív szerződés szerinti munkabért biztosítva.
2. 2017. december 26-án az említett vállalkozás bezárta azt az üzlethelyiséget, ahol az alapeljárás felperese dolgozott, és eltűnt a telephelyeiről, illetve az ismert székhelyéről.

- 3 A Juzgado de lo Social n.º 41 de Madrid (madridi 41. sz. szociális és munkaügyi bíróság) 2018. június 11-i jogerős ítéletével helyt adott a felperes által a hivatkozott vállalkozás ellen az alapeljárásban indított keresetnek, és megállapította, hogy a vállalkozás által foganatosított elbocsátás és munkaszerződés-megszüntetés jogellenes, a munkavállaló pedig 433,13 euró összegű végkielégítésre és az elbocsátástól e bírósági határozat meghozatalának időpontjáig járó 6 170,75 euró összegű munkabérré jogosult.
- 4 A 2018. szeptember 4-i végzéssel elrendelték az említett ítélet végrehajtását.
- 5 A hivatkozott vállalkozás fizetéseképtelenségének a 2018. december 20-i végzéssel történő megállapítását követően a Ley del Estatuto de los Trabajadores (a munkavállalók jogállásáról szóló törvény) 33. cikke alapján a Fondo de Garantía salarial (bérgarancia-alap; a továbbiakban: FOGASA) felel az elmaradt munkabérek és a munkavállalónak juttatott végkielégítés megfizetésért.
- 6 A felperes a FOGASA ellen bértartozás megfizetése iránt indított keresetet a munkavállalók jogállásáról szóló törvény 33. cikke alapján a munkáltató fizetéseképtelenségére hivatkozással.
- 7 A kérdést előterjesztő bíróság szerint az alapeljárás elbírálása érdekében az Európai Unió Bírósága elé kell terjeszteni előzetes döntéshozatal céljából az uniós jog értelmezésére vonatkozó kérdést.

Az alapeljárás feleinek főbb érvelései

- 8 A jelen kérelem nem tartalmazza ezeket.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indoklásának rövid bemutatása

- 9 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a munkavállalók jogállásáról szóló törvény 33. cikkének a spanyol bíróságok szerinti értelmezése ellentétes a 79/7/EGK irányelv 4. cikkének (1) bekezdésével és a 2006/54/EK irányelv 2. cikkének (1) bekezdésével, mivel olyan hátrányosan megkülönböztető értelmezésről van szó, amely a részmunkaidős szerződéssel foglalkoztatott munkavállalót [hátrányosan] érinti a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalókkal szemben, és amely nagyobb mértékben érinti a nőket, akik a férfiakhoz képest nagyobb arányban rendelkeznek részmunkaidős munkaszerződéssel.
- 10 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az ilyen értelmezés azon összeg kettős leszállításához vezet, amelyet a részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállaló a FOGASA-tól követelhet a munkáltató fizetéseképtelensége, illetve a munkáltató részvételével zajló adósságrendezés miatt, mivel a munkavállalók jogállásáról szóló törvény 33. cikkének 1. bekezdése határt szab a FOGASA felelősségének a szakmaközi minimálbértől függően Olyan értelmezés esetén, hogy ezt részmunkaidő esetén csökkenteni kell, a részmunkaidős szerződéssel

foglalkoztatott munkavállaló esetében kétszeres csökkentés történik, először a szerződés részidős jellege miatt a rendes csökkentésre, utána pedig egy aránytalan csökkentésre kerül sor a szakmaközi minimálbérnek a részidő arányában való csökkentése miatt a FOGASA által fizetendő összeg kiszámítása során.

A kérdést előterjesztő bíróság szerint nem létezik olyan objektív ok, amely igazolná a szakmaközi minimálbér említett csökkentését a részmunkaidős szerződéssel foglalkoztatott munkavállalók esetében, akiknek a munkabérét a részidős foglalkoztatás miatt már csökkentették.

- 11 A kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy nem áll fenn nemi alapuló, közvetlen hátrányos megkülönböztetés, mivel a nemzeti szabályozás különbségtétel nélkül alkalmazandó a férfi és a női munkavállalókra. Úgy ítéli meg azonban, hogy valóban fennállhat közvetett hátrányos megkülönböztetés és e tekintetben említi a 2006/54/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontját, valamint a Bíróság 2018. június 26-i MB ítéletét (Nemváltoztatás és öregségi nyugdíj) (C-451/16, EU:C:2018:492, 34. pont), 2015. április 14-i Cachaldora Fernández ítéletét (C-527/13, EU:C:2015:215, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), 2019. május 8-i Villar Láz ítéletét (C-161/18, EU:C:2019:382, 42. pont) – amely kiemeli, hogy Spanyolországban 2017 első negyedében a részmunkaidős munkavállalók 75%-a nő volt –, és 2003. október 23-i Schönheit és Becker ítéletét (C-4/02 és C-5/02, EU:C:2003:583, 93. pont).

MUNKADOKUMENTUM